

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
кр. хат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ
і Адміністрація: уль-
ди Чарнецького ч. 10.

ПИСЬМА приймають
за лист в'язковий.

РУКОПИСИ
звертають ся лист на
окреме жадані і за вло-
женням оплати пошт.

РЕКЛЯМАЦІЇ
визначені вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників
пасажа Гавемана ч. 9 і
в ц. к. Староствах на
провінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К—40
Продвижок число 2 с.

З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К —90
Продвижок число 6 с.

Вісті політичні.

Конференції міністрів у С. Вел. Цісаря. —
Непевне положення парламентарне. — До між-
народного положення.

„Neues Wiener Abendblatt“ доносить: Вче-
ра перед полуднем відбула ся в Шенбруні під
проводом Цісаря конференція міністрів. Крім
Монарха присутний був на конференції архи-
князь Франц Фердинанд. З міністрів же були:
міністер справ заграничних гр. Берхтольд, спіль-
ний міністер скарбу др. Біліньский, президент
міністрів гр. Штірґ, міністер скарбу Залеский,
міністер оборони крайової ген. Георгі. Народи
тривали від год. 10 до 11½, перед полуднем.
Архикнязь Франц Фердинанд повернув з Шен-
бруна в товаристві гр. Берхтольда.

Віденський кореспондент „Nar. List-iv“ до-
носить, що ті наради міністрів у Цісаря не мо-
жуть дати приводу до некористного одіножа-
ня ситуації заграничної. Цісар висказав був
бажане, аби міністри являли ся у него рівно-
часно, щоби ощадити собі трудів приймаючи
окремо поодиноких міністрів. Дальше впеvняє
той кореспондент, що нема найменшої причини
з нагоди тої конференції робити некористні
висновки що до заграничної ситуації. Так само

і „N. fr. Presse“ каже, що вчерашня конфе-
ренція не може викликати ніяких занепокоєнь.

Neue fr. Presse доносить, що в парламен-
тарних кругах говорять, що правительство не
має наміру приглядати ся довго безчинно
обструкції в парламенті. Коли парламент не
поспішить ся з полагодженням війскових пред-
ложень, не стане часу на полагодження їх в пов-
ній палаті. В таким случаю парламент був би
закритий. Гр. Штірґ мав вчора нараду з дром
Сильвестром в тій справі і зараз опісля розій-
шла ся вість, що гр. Штірґ заявив рішучо,
що правительство зде з рішенням до нині в по-
лудне. Коли ситуація в бюджетовій комісії не
прояснить ся, правительство буде приневолене
заманути сесию, в наслідок чого послы утра-
тять незайманість і посольські дисти. Здаєть ся,
що під вражінням тої вісти прийшло вчора до
порозуміння між сторонництвима більшости і
обструкцією, в наслідок чого наради над вой-
сковими предложениями поступали дуже скоро
наперед.

В четвер, дня 12 с. м. сербський посол
у Відні Сіміч буде на прощальній аудієнції
у цісаря. Безпосередно по тім прибуде до Відня
новий сербський посол Йовановіч. З его прихо-
дом значе ся нова фаза в австрійско-сербским
непорозумінню.

Йовановіча уважають за дуже спосібного
дипломата і ему припаде дуже важна роля:
пертракувати з Австро-Угорщиною. На певно

не знати ще — як пише Die Zeit — чи пере-
говори головню відбувати ся будуть у Відні,
чи в Білгороді. В кождім випадку Йовановіч
відіграв головню ролю в тих переговорах.

Прага Bohemia доносить з Відня — із
застереженням — таку відомість: Австрійско-
угорський посол в Білгороді Угрон дістав пору-
чене, щоби нині в середу вручив сербському
правительству дуже остро зрадаговану ноту,
кетра однак не має характеру ультіматуму. Нота
містить питава, в який спосіб сербске прави-
тельство задумує погодити свою політику з
становищем Австро-Угорщини. Нота заразом
дипломатично заявляє, що віденський кабінет
має цілковиту певність, що Росія остане нев-
тральною, а теперішній конфлікт з Сербією
перейде в живійше темпо.

„Berliner Tageblatt“ доносить з Нью-Йорку,
що віденське правительство мало заявити бан-
кам, що беруть участь в австрійській позичці,
що політична ситуація так дуже вияснила ся,
що нема причини до побоювань про які небудь
вовни замотаня.

Про місію президента болгарского собра-
ня в Румунії офіціальні круги доносять: Да-
нев конферував з президентом кабінету і міні-
страми заграничних і внутрішних справ, щоби
поінформувати ся про бажання Румунії, які
вперше закомуніковано Болгарії в урядовій
формі. При сій виміні гадок не виринули прин-
ципальні ріжниці. Данев згадав, що можна би

8)

Мачоха.

(З італіяньского).

(Конець).

— Якими річами?
— Мій любий, як жеж можеш провадити
се ускоряюче і страшне ремесло?
— Вічна пересада, Кляретто!
— Чи не знаєш, що се ремесло крови і
сліз? Не знаєш, що се причина, задля якої нас
всі ненавидять, задля якої ми є наражені на
проклони всіх бідних людей?
— Пересада, пересада!
— Чи не знаєш, що мій отець умер з о-
бридження, яке се в нім будило?
— Пересада!
— Чи не знаєш, що я також умру в гри-
зоти?
— Не умерав ся задля такої дурниці! —
закпив собі в нічній темряві.
— Ох, мій дорогий, мій любий! — закли-
кала, задоживши руки — як можеш робити
щось подібного, коли мене любиш?
— Успокій ся, Кляретто, успокій ся —
сказав переражений ві зворушенням.
І пошукавши в темряві ві руки, покрив
ві пестонцями і шептав тихим голосом слова
уривані, без значіння, хочаки успокоїти ві біль.

Дрожала ціла, слухала і успокоювала ся звільна.
Тоді здебув ся на докази практичнійші і позитивнійші.

— Моя мала — говорив — ти сама казала
мені шукати праці, аби не жити на ласці твоєї
мачохи. І я шукав, шугав пильно і нічого не
найшов. Все залежить від щастя і від протек-
ції. Зрештою, кільки то здібнійших і більше
вартих від мене людей є на шляху... Одним
словом, я нічого не найшов. Тоді прийшло мені
на думку стати помічником твоєї мачосі. Чи
думаєш, що мене то нічого не коштувало?
Коштувало мене багато, ручу тобі. Але я зре-
звигнував, бо я любив тебе і я не хотів, аби ти
жила з милостині...
Она заплакала.

— Не плач, Кляретто, бо нема чого. Я
знаю добре, що се не гарне ремесло; але для
тебе на все я готовий... А зрештою, в сути
річи, твоя мачоха не є злою жінкою. Дуже
гарно поступила собі з нами і не маєш чого
на неї нарікати... Остаточо, моя мила, памятай
о тім, що ві інтереси суть також нашими. Зро-
зумій раз на все, любий, малий дурнику, що
ми є ві спадковниками! А прецінь, в сути
річи, если суть люди на світі, котрі мусять
все заставляти, що мають, мусять бути і таки,
котрі їм позичають на ті застави!

— О! не говори таких річий! — шепну-
ла, чуючи, що бракує їй сил.

— Добре, добре, не буду говорити; але
моя найдорожша, не треба мені брати сего за

але, що думаю про нші справи. А чи знаєш,
чого найбільше бою ся? Того, щоби твоя ма-
чоха не віддала ся. Гарно би ми виглядали
тоді!

Кляретта піднесла очи, хочаки пізнати
вираз его лица, але було за темно.

— Не думаю однак, щоби мала до сего
охоту — додав живо, як би хотів ослабити
вражінє своїх слів. — То вже старша жінчи-
на... Добра жінка, але треба знати ві слабі сто-
рони... Ти вже спокійнійша тепер?

— Так.

— Любиш мене?

— Так.

— І віриш, що люблю тебе, що дуже тебе
люблю?

— Так.

— Поцілуй мене.

До сєї пори ніколи не потребував о се
просити, але тепер подала ся звад, оперла ся
о поруче керниці і сказала:

— Ні!

— Бачте, яка вла! Тож поцілуєш мене
иншим разом — сказав, сьміючи ся з приму-
сом, аби укрити заклопотанє.

Вернули до комнати, але Кляретта ска-
зала сейчас, що змучена і піде положити ся.

Правду кажучи, від сего вечера Клярет-
та не могла вже спати, вразливий ві темпера-
мент, подразнений ще більше любовию і болем,
не давав їй хвилі спокою. В ночі світила сві-
тло, ходила по комнаті, писала до Джованні-

бажати, аби переговори в Румунію зачати по заключенню мира в Туреччиною, як балканські держави приступлять до розмежування новонабутих територій. Сій пропозиції протині румунські правлячі круги. По їх думці подібне проволікане переговорів ані бажане ані кінчене, ані користь; протині в інтересі обох сторін є зачати переговори якнайскорше і провадити їх рівночасно з мировими переговорами в Лондоні.

В англійській палаті громад Грей ка звернене до него питане відповів, що всі великі держави згодили ся на пропозицію, щоби амбасадорн зібрани ся в одній з європейських столиць на наради, щоби усталити виміну гадок між державами. Не буде се ніяка конференція. Подроблиць тої справи не може покищо подати до відомости, але зробить се, як буде можна, дня 12 с. м.

„Pesti Hirlap“ помістила статю — як запевняє з визначної сторони з Відня — в якій каже ся, що рішене в австрійсько-сербській конфлікті послідує в найблизших днях. Все приготоване, так під військовим як і дипломатичним виглядом. Конфлікт австрійсько-сербський не має нічого спільного з конференцією амбасадорів в Лондоні. Коли би Сербія в найблизших днях не змінила свого становища, то Австрія буде мусити почати акцію, котра буде погубною не лише для сербської династії, але була би також поразкою цілого сербського народу.

НОВИНКИ.

Львів, 12 грудня 1912

— Іменована. П. Намістник іменував канцелярета Намістництва, Вол. Хрєбака, секретарем повітовим. — Виспий суд кр. у Львові іменував офі-

ціальних канцелярських: Ів. Федорчака для Золотого; Ник. де Тимкович Чайковського для Козови, Ник. Павліша для Монастирськ, Льва Бурштинського для Нового Села і Тад. Венжовича для Судової Вишні.

— Урядовий комунікат. Ц. к. Бюро кореспонденційне подало до відомости слідуєчий комунікат урядовий Президії ц. к. Намістництва в справі ширеня неправдивих чуток:

„Від якогось часу доходила тут чулки, мов би межі руским населенням під впливом російської пропаганди проявив ся масово ворожий настрої супротив польского населення а спеціяльно супротив жидів. Чулки ті щораз більше генералізовані доходить до того, що в декотрих газетах можна читати прануслане мов би ціле руске населення вижидало лиш приходу російского війська і мовби східна і підгірська часть краю на заході була в нередодни заворушень.

Президія Намістництва, котра на цілій той рух звертає як найшильнійшу і беззастану увагу, мусить ствердити, що переважна часть тих погрозок показала ся лиш вичером перемудженої уяви і шкідливого переполоху є позбавлена всякої фактичної основи, що робота російских агітаторів ідучи в повисшій напрямі, видала лиш спорадичні, розмірно рідкі плоди, що в декотрих повітах одилиці під впливом обаламучення або алькоголічного афекту допустили ся відзивів або погроз, за котрі їх зараз арештовано і віддано до суду, що однак в переважнім числі повітів, замешканих руским населенням навіть такого спорадичного факту не було, що руске населення загалом спокійно і що до обав о заворушене соціальної натури, віроімовної або народної нема фактичної основи. Тож тим більше ширене таких обав і фальшивих чуток єсть шкідливе.

— Нарада сокільских відпоручників. В неділю дня 15 с. м. відбуде ся у Львові в салі „Сокола Батька“ нарада відпоручників січ-сок. округів, яких є тепер 55. На порядку наради єть такі справи, як заложеє кр. Союзу руханкових і руханково-пожарничих товариств, здвиг в 1914 році і однострої. Відпоручників (послів) на крайну нараду т. зв. „Запорожську Раду“ вибрали відпоручники сокільских філій на окружних зборах. Доси зголосило ся на „З. Р.“ з 13 округів 53 послів.

— Напад на поїзд. Коло Ростова н. До-

ном виконано оногда напад на почтовий поїзд. Опришки покалічили 3 подорожних та касіяра Тофамонових тов., у котрого забрали 55.000 рублів.

— 3 причини можливости занесеня холери з балканського півострова, видав львівський магістрат слідуєчє санітарне зарядженє: Після рескрипту ц. к. Намістництва з дня 23-го падолиста 1912 з причини невиключеної можливости занесеня холери з Константинополя або балканських країв зглядно з Азії до нашого краю, покликуючи ся на оповіщеня з 24 липня 1910, з 25 вересня 1910 і з 26 червня 1911 пригадує магістрат, що після сих оголошень ордануючі лікарі, начальники промислових і публичних заведень, власники готелів, заїздів, приютів, заведень і особи, які дають приют подорожним, емігрантам волонтерам, та особам без занятя як також голови домових господарств мають обовязок доносити безпроболочно магістратови зглядно міському фізикатови безпосередно або за посередництвом ц. к. дирекції поліції о прибутку приїзжих з балканських країв або Константинополя в тій цілі, щоби піддати їх 5 днівній обсервації, числячи від дня переступленя границі, як також доносити про спостережені підозрілі початки хвороби, яка обявляє ся в евкдіях, бігунці і корчах. Пятидневна обсервація, яку в кождім случаю будуть виконувати міскі окружні лікарі, не буде сграничувати особистої свободи обсервованого. В случаю ліміреної зміни місця побуту тих осіб підчас лікарської обсервації повідомить фізикат громадску зверхність нового місця замешканя в цілі докінченя пятидневної обсервації.

— Крадені і арештованя. Поліція арештувала оногда Юрія Маруняка і его жінку Марию яко сільно підозрілих о крадіж на шкоду купця Маркуса Вільдера. В часі ревізії перееденої в їх мешканю знайдено цілий магазин кредених річай і картки заставничі на золоті і срібні предмети. — Вчєра отворено виставу склепу фірми Фебуса Розеніана під ч. 17 при ул. Ягайлонській і вкрадено з неї товари вартости 100 кор.

— Самоубийство. Дня 9 с. м. около 8 год. рано повісив ся у власній хаті на гаку 22-літній Дмитро Заяць, син Михайла з Футорії

на листи, які дерла в шматки, нищила се, що писала під вражінєм розпуки. Аби успокоїти ся, занурювала лице в мидниці з зміною водою і мороз перебігав по ві тілі. Чула деколи легкі кроки під дверима. Се Кармінеля, що спала в сусідній комнаті, вставала з ліжка і босо підходила під двері.

— Панно!
— Що такого?
— Ви може хорі?
— Ні, але не можу спати.
— Прошу змовити молитву.
— Я вже змовила.
— Прошу повторити ще раз.
— Нічо не поможе, Кармінелью, нічо не поможе.

— Прошу поручити себе Мадонні.
— Забула про мене.
— Прошу так не говорити.
— Добраніч.
— Добраніч. Най Бог має вас в опіці.

Через день Кармінеля безустанно снувала ся коло Кляретти, надскакуючи їй як ніколи. Коли Кляретта виходила з дому, сейчас всі льокатори входили їй в дорогу, казваючи єї „судженою“, а она усміхала ся, як хорий, котрий трясє ся в горячці а его питають, як чув ся. І все, як була в товаристві служниці, она відповідала за неї з вродженим довірем Неаполітанок.

— Буде весіде, як Бог позволить.
Тими часами Кармінеля старала ся затягнути Кляретту до костела, а молода дівчина, котра нігде не могла знайти спокою, радо ходила туди. Зимний холод мурів костела лагодив жар, яким палала єї голова, а молитва, біг думок припроваджували єї до рівноваги. Ходила часто до костела, рано, вечером, а найрадше на вечерню. Кармінеля все була коло неї близько, як би мала намір їй щось сказати, але Кляретта дивила ся на неї такими

блудними очима, що слуга робила вигляд, як би проковтувала слова і не отворяла уст.

Кожного вечера ходила на вечерню. Була се дуже солодка хвиля; спів жєнщини звєнів меляхольно і дуже часто молода дівчина плакала зворушена. Тепер не мала в собі сили, енергія єї розбивала ся о зневіру, глибоке огірченє залило єї серце повне любови.

Одного вечера почувла себе в костелі хору, була близька омлиня. Стала біла, як полотно.

— Вертаймо! — сказала до Кармінелі.
— Вечерня ще не кінчить ся, — сказала служниця заклопотана.

— Як хвилю ще постою, вімлію...

Кармінеля рушила ся не радо і звільна пішла за своєю панєю, як би хотіла змусити єї, щоби звільнила ходу. Але Кляретта, негерпелива, сказала до неї:

— Чи маєш ключ?
— Я не знаю...

— Мусиш мати. Дай мені.
Механічно служниця дала їй ключ і молада дівчина почала бічи в горячковим поспіхом, бажуючи чим скорше бути дома і витягнути ся в ліжку як нежива.

Слуга, що була занята своїми думками, звільна ішла за нею.

Кляретта отворила двері; але в передпокою застановив єго відгомін розмови; голоси, які почувла змінили єї блде лице на мертвецке. Мала однак силу поступати кілька кроків, розсуваючи осторожно жовті адамашкові портиєри і побачила Джєванніна, що складав попілау на устах єї мачохи... Крик переразливий, страшний, який нічо людского не мав в собі, почув ся в помешканю, наповняв цілий дім, дивував спокійних льокаторів площі, крик якого ніколи не забули. А потім настала шалена біганина людей по комнатах, трісканє дверей, благальні накликуваня двох голосів; двері сейчас

отворили ся з такою силою, що одна шибка вилетіла і потовкла ся на дрібні кусники. В сумерку вечера якась тінь мигнула над поручем керниці.

На сей крик і гамір у всіх вікнах і дверях показало ся світло, а на терасі ричала пані Габрієля:

— Кинула ся до студії! Кинула ся до студії!

Керничник тільки що надійшов по десятих мінутах. Кармінеля ходила по него; але тому що півночи мав ставати до своєї підземної роботи, застала єго, як став. Був се чоловік високий кремєвяній, який надбїг без плаща босий, моргаючи засипаними очима. Фірмани обявляли єго на подвірю шнуром і він почав спускати ся в глибину керниці.

Глибока мовчанка залягла на круги. Клярчучи в сьвіях на другім поверсі Кармінеля, молила ся горячо, а може і другі молили ся. Пані Габрієля сперла голову на зимну барьеру поруча тераси підчас коли Джєваннінс штивним зором дивив ся в глибину студії.

— Попустити дивви! — озвав ся голос керничника.

Керничник дістав два. Кілька хвиль півніше дав знак, потрясаючи сильно шнуром Фірмати почали тягнути. Було дуже тяжко Чоловік віс тіло на руках.

І нараз пані Пєпіна заеликала голосом повним сліз:

— Жива чи умерла?
— Не жива — відповів задиханий голос.
І в усіх сторін, від гори до долу, в домі на улици і уличках залунав крик, зойк і скарга:

— Умерла!... Умерла!... Умерла!...

коло Зборова. Причиною самоубийства мали бути, як кажуть, родинні невагодини.

— Шпігунства без кінця. З Кракова доносять, що там арештовано оноді під замітом шпігунства Ігнаца Кункого, ученика VII. кл. гімназії в Ярославі. Кункого заманено до Варшави і там заключено з ним умову що до ведення політичного і військового шпігунства. При арештованім найдено много компромітующого материялу, між иншим вказівки, з яких видно, що мав він поручене ушкоджувати військові маґазини. Окремо мав він вести проти-монархічну агітацію. В Варшаві одержав за свою роботу 100 рублів задатку. Поліція арештувала в Кракові також кілька осіб, що викрали з касарні важний військовий прилад, який вивезли імовірно до Росії. Ув'язнено 4 цивільні і військові особи.

Під Хшановом арештувала військова патруля трох підозрених мужчин, підданих російських, які уникали ся по охрестности і розсліджували терен. Арештованих відставлено до судового арешту в Хшанові.

З Тшебіні доносять: В останніх днях арештовано на двірці велізничім в Тшебіні дві молоді дами, котрі при переслуханю не хотіли сказати, як називають ся і де мешкають. Відставлено їх до арешту. Крім того арештовано в Тшебіні якогось Росіянина, котрий задержав ся був тут очевидно на довший побут. Показало ся, що арештований був одним із членів „Червоного Хреста“, котрий вертаючи з Балкану, тут задержав ся. Їго випущено на волю під услов'ям, що сейчас виїде за границю держави.

— Огні. З Жовкви доносять: Сими днями около 11 год. вночі вибух огонь з незв'язаної поки що причини в шопі належачій до гр. кат. приходства в Кунині. Огонь розширив ся небавком і на інші будинки парохіяльні і згоріли: 3 стодоли і одна стайня разом з цілим сегорічним дебутом. Шкода по часті обезпечена виносить 10.500 кор. — В Дублянках в одній комнаті інтернату Академії рільничої вибух вчера огонь з причини хибної конструкції печи. Огонь загасила сторожа пожарна слухачів Академії. Шкода виносить звиш 800 К.

— Страшні наслідки обави шпігунів російських. З Оломуца доносять про таку подію: Якийсь незваний чоловік підійшов оногди вечером о 9 год. до військової станиці в Неретайн. Вояк стоячий на варті стрілив і убив его на місці. Показало ся, що був то п'яний шведь іменем Фрэнц Каліт з місцевости Ракановіц.

— Серце по правій стороні. Підчас послідної військової бранки в Ловичи станув перед комісією молодець, в якого організм лікарів ствердили небували неправильности в устрюю внутрішних органів. У сего молодця — як пише „Ловичанин“ — серце лежало з правої сторони грудної клітки, печінка в черевній ямі по лівій стороні, а селезінка з правої. Він заявив перед комісією, що чув ся в повні в добрім стані здоров'я. Мимо сего однак комісія не рішила ся прийняти его до новобранців і відослала на оглядини до Варшави до шпиталю Уяядовського.

Телеграми.

Монахів 12 грудня. Князь-регент баварський Люїтпольд помер нині о 5 год. рано.

Верхне-Удиньск (Забайкалський край) 12 грудня. Були тут три случаї чуми.

Париж 12 грудня. Поанкаре нараджував ся вчера через годину з сербським делегатом мировим. Нині видає він свідане для Веніпельсьоса і сербських делегатів.

Букарешт 12 грудня. Вчера відбув ся в палаті обід на честь вел. кн. Николая Михайловича. Король підніс тоаст, в котрім згадав о братерських спільних з Росіянами борбах під Плевною. Вел. кн. відповів тоастом в честь короля, королівської родини і братерства оружия румунської армії і російської.

Петербург 12 грудня. Поступовці виготовили відповідь на декларацію правительства. Жадають в ній знесення виїмкових ставів, відкликання права ординації виборчої з 1907 р. та реформи ради державної.

Виборгі 12 грудня. Арештовано 6 членів Hofgericht-у, котрі не ставили ся до слідства.

Лондон 12 грудня. Міністер для Індій Стреве виголосив вчера бесіду, в котрій сказав, що побоювано ся, що війна балканська може викликати загальну війну європейську, але крім правительства держав також і народи суть за миром, а то творить успокоючий елемент.

Курс львівський.

Дата 11 грудня 1912	Пла-	Жа-
	тять	дають
I Акції за штуку.	К с	К с.
Банку гіпот. гал. по 200 ар.	608.—	618.—
Банку гал. для торг. по 200 ар.	385.—	390.—
Зелів. Львів-Чернів.-Яск.	495.—	505.—
Акції фабр. Липинського в Сяноку	470.—	485.—
II. Листи заставні за 100 ар.		
Банку гіпот. 5 прц. преміюв.	—	—
Банку гіпотечного 4 1/2 прц.	91.—	91.70
4 1/2% листи заст. Банку краєв.	92.30	93.—
4% листи заст. Банку краєв.	86.50	87.20
Земельний Банк гіпотечний Львів	93.—	93.70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	95.50	—
„ „ 4% льос в 4 1/2 літ.	90.50	—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	82.50	83.20
III. Обліги за 100 ар.		
Пропінаційні галицькі	94.80	95.50
Обліги ком. Банку кр. 5% II. ем.	—	—
„ „ „ „ 4 1/2%	90.50	91.20
Зелів. льокаль. „ „ 4% по 200 К.	81.50	83.20
Повичка краєва 4% в 1893 р.	81.30	82.—
„ „ 4% в 1908 р.	81.30	82.—
„ м. Львова 4% по 200 К.	77.50	—
IV. Льоси.		
Австрійські черв. хреста	47.—	53.—
Угорські черв. хреста	27.—	33.—
Архік. Рудольфа 20 К.	80.—	86.—
Бавиліка 10 К.	24.—	28.—
V. Монети.		
Дукат цісарський	11.44	11.49
Рубель паперовий	2.53	2.54
100 марок німецьких	117.20	118.40

Надіслане.

— „Господарська Часопись“, одинокий український ілюстрований рільничо-господарський двотижневник, орган Кравого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові. Виходить кожного 10 і 25 що місяця. Передплата на цілий рік 4 К, на пів року 2 К.

Сотрудниками „Господарської Часописи“ є фахові знатоки рільничої господарки. В „Господарській Часописи“ читачі знайдуть користні і поучаючі поради, як упорядкувати, поліпшити господарство і як збільшити его видатність.

В „Господарській Часописи“ друкують ся статі з обсягу різних галузей господарства, а то: рільництва, садівництва, городництва, сіножатий, пасовиск, пасічництва, хову рогатої худоби, безрог, дробу і т. д.

В „Господарській Часописи“ поміщує ся крім сього офіційальні розпорядження, відомо-

сти в діяльності Головної Ради, Філій та Клубів Товариства.

Рівнож поміщують ся приватні оголошення і анонси по ціні 20 сот. від рядка дрібним друком чотири рази ломаного: шеста часть сторони 8 К, четверта часть 12 К, трета часть сторони 15 К, половинна сторони 20 К. Ціла сторона 40 К. При більшеразовім поміщуваню оголошення уділяє ся опуст.

Щоби оминуті накопиченя роботи з початком нового року з виготовленям адрес і т. д., поспішити ся з надісланем передплати на р. 1913. Хто надішле передплату на 1913 р. перед днем 31 грудня с. р., сей одержить безплатно ілюстровану книжку: „Годівля курий“, написав Григорій Герман, в ціні 1 К.

Передплата на рік 4 К, на пів року 2 корони.

Адреса „ГОСПОДАРСКОЇ ЧАСОПИСИ“: Львів, ул. Зіморовича 20.

Colosseum Германів

Від 1 грудня 1912 р.

НИКОЛИ ЩЕ НЕ ВИДАНЕ!

The Me Baus зі своїми сензаціями електричними. — Astoria & Capt. Bill Zenkins, феноменальні стрільці. — Vandinoff and Mdle Lonie, знаменитий маляр транспарентів. — Rainier, 14 Тирольців. — Залота підв'язка, оперетка. — André Paletier, незрівняний наслідувач. — 6 Octlessy, малярська дружина.

10 атракцій.

ВІТОГРАФІ і т. д. і т. д.

В неділі і свята 2 представлени о годині 4 і 8 вечер.

Білету можна вчасніше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

- З Брухович: що дня 6-55.
- що дня: від 1/6 до 31/8: 8-29, 11-00, 3-42, 5-17, 9-30.
- в неділі: від 1/5 до 30/9: 7-43.
- в неділі і свята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1-40.
- від 1/5 до 31/5: 3-42, 9-30.
- З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1-11, 9-10.
- в неділі і свята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10-10.
- З Любіня: в неділі і рим. кат. свята від 12/5 до 8/9: 9-00.
- З Винниє: лише в суботу і неділю: 12-16.

з головного двірця:

- До Брухович: що дня: 6-02.
- що дня: від 1/6 до 31/8: 7-22, 10-05, 2-35, 6-31, 8-35.
- від 1/5 до 15/9: 4-21.
- в неділі і рим. кат. свята: від 1/6 до 31/8: 12-30.
- від 1/5 до 31/5: 2-35, 8-35.
- До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10-15, 3-03.
- в неділі і рим. кат. свята: від 5/5 до 8/9: 1-26.
- До Любіня: в неділі і рим. кат. свята від 12/5 до 8/9: 2-40.
- Поїзд посищений зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.
- Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.
- Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

— Домашня кухня. (Як варити і печи?) Зладил Леонтиня Лучаківська. Львів 1910. Накладом Миколи Залчківського. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринков ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

За редакційні відповідає АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

О Г О Л О Ш Е Н Я.

Мід! Мід!

густий 7.50 К. густо плинна патока, „раритас“ (лишень моя спеціальність) 8.50 К. Шампан в яблок, старий знаменитий 5.84 К. Все за 5 кр. франко.

КОРЕНЕВИЧ,
емер. учитель Іванчани.

Містове Бюро

зелізниць держав.
у Львові, уліця Ягайлонська 3
продає білети на всі залізниці в краю і за границею.

**Товариство для винайму
піль і господарств**

в Оломуцу

Стоваришене зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і више, як також зголошення о винаймленя господарств.

Уділи членів по 100 К.
Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долішний Ринок ч. 17.

Михайло Скірка

римар і сідельник
у Відня Ш. Роннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовського

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові, уліця Ягайлонська 3

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може привинимати оголошення виключно лиш ся агенция.